

Arrest

nr. 159 796 van 13 januari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind Wami KILVEN, op 24 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 16 april 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2 De arts-adviseur verleende op 24 september 2013 een advies.

1.3. Op 26 september 2013 werd de aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16/04/2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 16/07/2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur op 24/09/2013 (zie gesloten omslag), hij concludeerde dat:

'Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)'

'Uit het medisch dossier blijkt geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene, er is geen enkel vitaal orgaan aangetast en de aangehaalde medische toestand van betrokkene vereist geen spéciale beschermingsmaatregelen.'

'Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verbleef. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst.'

'Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.'

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Over de gegrondheid

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikel 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij voert aan dat de bestreden beslissing het onderzoek van de aanvraag heeft beperkt tot artikel 3 van het EVRM en derhalve artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat een ruimere bescherming biedt, werd geschonden.

2.2. Uit de lezing van het middel blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en betwist. Het middel dient dan ook te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht, meer bijzonder in het licht van de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekster wijst erop dat haar behandelend geneesheer verklaart dat zij reeds lang behandeling behoeft met antihypertensieve medicatie en dat een stopzetting cardiale en nefrologische en andere systemische consequenties heeft, met andere woorden, orgaanschade. Zij voert verder aan dat de ambtenaar-geneesheer er blijkens het advies vanuit gaat dat enkel een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit in aanmerking komt.

De Raad merkt evenwel op dat verzoekster klaarblijkelijk uitgaat van een gedeeltelijke lezing van het medisch advies waarop de bestreden beslissing gestoeld is en dat tegelijkertijd aan verzoekster ter kennis werd gebracht. Hoewel inderdaad onder *"III. Conclusie"* wordt verwezen naar de rechtspraak met betrekking tot artikel 3 van het EVRM, gaat titel *"II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:"* daar onmiddellijk aan vooraf, met de volgende bevindingen:

"Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat er bij deze 39-jarige vrouw mogelijks een chronisch depressieve toestand werd vastgesteld.

Samenvattend kan men ook stellen dat deze 39-jarige dame draagster is van een asymptomatische sikkelcelanemie, zonder de minste functionele weerslag. Betrokkene vertoont vooral een zware obesitas, die in de loop der jaren enkel maar toeneemt, ondanks de aangeraden dieetmaatregelen. Dit veroorzaakt ook een matige hypertensie.

Aangaande de diabetes geldt dat behandeling in eerste instantie dient te bestaan uit diëten en voldoende lichaamsbeweging, en er zijn geen aanwijzingen dat dit in casu niet zou volstaan.

Haar cholesterolwaarden zijn echter normaal (zie uitslag van 22 februari 2012)

Verder vertoont de betrokkene ook een beperkte discushernia, die mogelijks wat rugpijn kan geven, maar het geheel van de aandoeningen en klachten van betrokkene vertoont geen enkel ernstig medisch risico, noch voor het leven, noch voor de fysieke integriteit van betrokkene. Zelfs onbehandeld is er geen risico op een menonwaardige of menonterende toestand. In het huidige stadium vertoont de betrokkene geen specifieke problemen die ernstige gezondheidsproblemen of risico's voor de fysieke integriteit zouden kunnen inhouden, zelfs onbehandeld, zodanig dat medisch gesproken niets een terugkeer naar het land van herkomst in de weg staat.

Zoals uit de dossierstukken kunnen opmaken bestaat de hoofdproblematiek erin dat betrokkene obees is en ontheemd. De onzekerheid die typisch is aan de vreemdelingenproblematiek, veroorzaakt een matige redactionele depressie, maar er is, zelfs onbehandeld, geen enkel risico op een menonterende of menonwaardige toestand, noch risico op de fysieke integriteit."

Waar verzoekster ook aanvoert dat de ambtenaar-geneesheer niet motiveert waarom werd afgeweken van het advies van haar behandelend arts, gaat zij voorbij aan de inhoud van het advies, waarin de aandoeningen door de arts-adviseur duidelijk worden besproken en wordt gemotiveerd waarom hij van oordeel is dat het gaat om een medische problematiek die geen speciale behandeling of opvolging nodig heeft. Verzoekster brengt ook geen enkel concreet element aan waaruit kan blijken dat deze bevindingen door de ambtenaar-geneesheer onjuist of kennelijk onredelijk zouden zijn. Evenmin brengt zij elementen aan waarmee zou nagelaten zijn rekening te houden.

Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet vloeit geenszins de algemene wettelijke verplichting voort om steeds en ongeacht de concrete medische problematiek waarop de aanvraag gebaseerd is, de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst te onderzoeken. Vermits de arts-adviseur uitdrukkelijk stelt in zijn advies dat "zelfs onbehandeld, er geen risico is op een menonwaardige of menonterende toestand" en er geen specifieke problemen zijn die ernstige gezondheidsproblemen of risico's voor een fysieke integriteit zouden kunnen inhouden, zelfs

onbehandeld, diende in casu geen onderzoek te worden gevoerd naar de beschikbaarheid van medische zorgen in Angola. Hieruit blijkt geen schending van artikel 9ter, zoals verzoekster in haar middel beweert. Terloops wijst de Raad erop dat de - juridisch betwistbare - overwegingen met betrekking tot het gebrek aan een directe bedreiging voor het leven of de fysieke integriteit en artikel 3 van het EVRM die de gemachtigde van de staatssecretaris aan zijn onontvankelijkheidsbeslissing toevoegt en die worden hernomen in de nota met opmerkingen, niet overeenstemmen met het advies waarop de beslissing gestoeld is en bijgevolg volstrekt overbodig zijn.

Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen en het besluit staat niet in kennelijke wanverhouding tot de motieven. Verzoekster toont niet aan dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Er is geen sprake van een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, noch van de materiële of formele motiveringsplicht.

Wat het tweede onderdeel betreft, is dit niet dienstig. Aangezien er actueel geen behandeling van verzoekster noodzakelijk is, kan verzoekster niet worden bijgetreden waar zij stelt dat er een bijzondere expertise vereist was van de ambtenaar-geneesheer met betrekking tot Cabinda, evenmin diende er een onderzoek naar de beschikbaarheid van een behandeling plaats te vinden, nu verzoekster het motief niet weerlegt dat een medische opvolging niet noodzakelijk blijkt. Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT